09/02/2020

Τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού πατρός Γεωργίου Μπιλιούλη

/ Επικαιρότητα

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε χθες το πρωί και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Τρικάλων Ημαθίας.

Στο τέλος τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού πατρός Γεωργίου Μπιλιούλη.

Για τις φωτογραφίες πατήστε ΕΔΩ

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Εἰ γάρ συναπεθάνομεν, καί συ-ζή-σομεν· εἰ ὑπομένομεν, καί συμ-βασι-λεύσομεν».

Σαφής καί κατηγορηματικός ὁ λόγος τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀπο-στόλου Παύλου πρός τόν μαθητή του, ἐπίσκοπο Ἐφέσου Τιμόθεο, ἀλλά καί πρός ὅλους ἐμᾶς πού τόν ἀκούσαμε στό σημερινό ἀποστο-λικό ἀνάγνωσμα.

Καί εἶναι σαφής καί κατηγορημα-τι-κός, διότι σαφής καί κατηγορη-μα-τικός εἶναι καί ὁ λόγος τοῦ Κυ-ρίου μας, τόν ὁποῖο μεταφέρει στόν Τιμόθεο. «Πιστός ὁ λόγος», λέγει ὁ ἀπόστολος. Εἶναι ἀξιόπι-στος ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ καί πρέ-πει νά τόν πιστεύουμε, γιατί οἱ προ-ϋποθέσεις πού θέτει καί οἱ ὑπο-σχέσεις πού δίδει ἰσχύουν ἀνά τούς αἰῶνες. -Πρέπει νά πι-στεύουμε τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἰδιαιτέρως ὅταν πρόκειται γιά προϋποθέσεις καί ὑποσχέσεις πού δέν ἀφοροῦν ἐφήμερα καί καθη-μερινά πράγματα, ἀλλά τά μέλ-λοντα καί τά αἰώνια. Ὅταν ἀφοροῦν τήν αἰώνια ζωή μας μαζί μέ τόν Θεό.

Τί λέγει, λοιπόν, ὁ Χριστός καί τί μᾶς ὑπόσχεται; «Εἰ γάρ συναπεθά-νο-μεν, καί συζήσομεν· εἰ ὑπομέ-νο-μεν, καί συμβασιλεύσομεν».

Ἐάν πεθάνουμε μαζί μέ τόν Χρι-στό, θά ζήσουμε μαζί του. Ἐάν ὑπο-μένουμε στή ζωή μας, θά βασι-λεύσουμε καί ἐμεῖς μαζί του.

Δέν χωρᾶ καμία ἀμφιβολία στόν λόγο τοῦ Κυρίου μας. Προϋπόθεση γιά νά ζήσουμε μαζί του αἰώνια καί νά γίνουμε μέτοχοι καί κλη-ρο-νόμοι τῆς βασιλείας του εἶναι νά ὑπομείνουμε στή ζωή αὐτή γιά χά-ρη του καί νά πεθάνουμε μαζί του.

Τί σημαίνει ὅμως νά ὑπομείνου-με καί νά πεθάνουμε μαζί του;

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται καί σέ ἄλλες ἐπιστολές του στόν θάνατο γιά τόν Χριστό καί μαζί μέ τόν Χριστό. Καί δέν ἐννοεῖ μόνο τόν μαρτυρικό θάνατο, τόν ὁποῖο μέ χαρά ὑπέμειναν ἑκατομμύρια ἅγιοι μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός καί ὁ ἑορταζόμενος σή-μερα ἅγιος μεγαλομάρτυς Θεόδω-ρος, ὁ στρατηλάτης. Ἐννοεῖ τόν θάνατο καί τή νέκρωση τῶν πα-θῶν καί τῆς ἁμαρτίας πού ἔχει ὁ κα-θένας μέσα του γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ. Καί αὐτός ὁ θάνατος ἀφο-ρᾶ ὅλους μας καί εἶναι ἀνάγκη νά τόν ζήσουμε, ἐάν θέλουμε νά ζήσουμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή καί νά ἀπολαύσουμε τήν αἰώνια μακα-ριό-τητα.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς παροτρύνει ἀλλοῦ νά νεκρώ-σουμε τά μέλη μας τά ἐπί τῆς γῆς, τά ὁποῖα, ὅπως ἐξηγεῖ στή συνέ-χεια, εἶναι τά πάθη, οἱ κακίες, οἱ ἀδυναμίες, τά ἐλαττώματά μας, οἱ συνήθειές μας, πού δέν μᾶς ἀφή-νουν νά

ζήσουμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού δέν ἀφή-νουν τόν Χριστό νά ἐνοικήσει στήν ψυχή μας καί νά τήν ἁγιάσει. Ἀντίθετα μάλιστα, αὐτό πού ἐπι-τυγ-χάνουν οἱ ἀδυναμίες καί τά πά-θη μας εἶναι νά νεκρώνουν τήν ψυχή μας, ἀπομακρύνοντας καί ἀπο-κόπτοντάς την ἀπό τόν Θεό, πού εἶναι ἡ πηγή τῆς ζωῆς, καί μέ τόν τρόπο αὐτό νά μᾶς στεροῦν τή μέλλουσα καί αἰώνια ζωή γιά τήν ὁποία ὁ Θεός μᾶς ἔχει πλάσει.

Αὐτός ὁ ἀγώνας γιά νά νεκρώ-σουμε τήν ἁμαρτία καί τήν κακία μέσα μας λογίζεται ἀπό τόν Χρι-στό ὡς συμμετοχή στόν δικό του θάνατο, τόν ὁποῖο ὑπέστη Ἐκεῖνος γιά νά ἀπαλλάξει ἐμᾶς ἀπό τήν ἁμαρτία καί τήν καταδίκη.

Ὅταν ἀγωνιζόμαστε, δηλαδή, καί προσπαθοῦμε νά κόψουμε τά ἐλατ-τώματά μας καί τίς ἀδυναμίες μας καί νά νικήσουμε τά πάθη καί τίς κακίες μας, εἶναι σάν νά μετέ-χουμε στόν δικό του θάνατο, στόν θάνατο τοῦ Χριστοῦ· εἶναι σάν νά τόν ἀποδεχόμαστε καί νά ὁμο-λο-γοῦ-με ὅτι θέλουμε νά ζήσουμε μαζί του.

Ὁ ἀγώνας τῆς νεκρώσεως τοῦ πα-λαιοῦ ἀνθρώπου, ὅπως τόν ὀνο-μάζει καί πάλι ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος, χρειάζεται ὅμως ἐπιμονή καί ὑπομονή. Καί ὁ πιστός πού θέλει νά ζήσει τήν ἐν Χριστῷ ζωή θά πρέπει νά εἶναι ἕτοιμος νά ὑπο-μένει ὅλες τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια καί τούς πειρασμούς πού θά συναντήσει στή ζωή του προ-κει-μένου νά φθάσει στό τέλος καί νά ἀξιωθεῖ νά συμβασιλεύσει καί αὐτός, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Χρι-στοῦ, μαζί του αἰώνια.

Καί ἐάν αὐτός ὁ πνευ-ματικός ἀγώ-νας μᾶς φαίνεται δύσκολος, ἄς σκεφθοῦμε ποιά εἶναι ἡ ἀντα-μοιβή πού θά ἀπολαύσουμε. Γιά με-ρικά χρόνια, ὅσα διαρκεῖ ἡ ζωή τοῦ καθενός μας, ἀγῶνος καί ὑπο-μονῆς, ὁ Χριστός μᾶς χαρίζει τήν αἰώνια ζωή καί τήν αἰώνια βα-σι-λεία του. Καί ἀξίζει ἀσφαλῶς αὐτή ἡ προσπάθεια γιά ἕνα τόσο μεγάλο βραβεῖο, γιά τό ὁποῖο ἑκατομ-μύ-ρια, ὅπως εἶπα, μάρτυρες καί ὁ τιμώμενος ἅγιος μεγαλομάρτυς Θεόδωρος, θυσίασαν καί τήν ἴδια τους τή ζωή.

Αὐτήν τήν προσπάθεια καί αὐτόν τόν ἀγώνα ἔκανε καί ὁ μακαρι-στός καί ἀείμνηστος ἀδελφός μας καί πατέρας σας π. Γεώργιος, ἀποτελώντας πα--ράδειγμα καί γιά ὅλους, παρά-δειγμα καλοῦ ποιμένος ἀλλά καί ἀγωνιζομένου πιστοῦ, καί γι᾽ αὐ-τό, προσευχόμενοι σήμερα γιά τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς του, ἐλπί-ζουμε καί εὐχόμεθα νά ἀπολαύσει καί αὐτός, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ, τήν αἰώνια ζωή καί τήν παράσταση στό ἐπουράνιο θυσια-στή-ριο μετά πάντων τῶν ἁγίων, καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ νά παρη-γο-ρεῖ καί νά σκέπει πάντοτε τούς οἰ-κείους του καί νά τούς χαρίζει τήν ἐξ ὕψους δύναμη.